

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Sa/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7017200427
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Konček
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7017200427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd (ďalej len „súd“) v právnej veci žalobcu: F. B., I. XXXX/X, F., práv. zast.: LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., Tehelná 11, Rožňava, proti žalovanému: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X z 01.04.2017, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a .**
- II. Účastníkom právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia č. XXX XXX XXXX X z 21.12.2016, ktorým tento zamietol žiadosť žalobcu zo dňa 06.12.2016 o invalidný dôchodok z dôvodu, že žalobca nespĺňa medicínsku podmienku invalidity, pretože jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách bola určená v rozsahu 15 % podľa kapitoly XV, oddielu G, položky 53, písm. a) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“), a preto nie je invalidný v zmysle ust. § 71 ods. 1 zákona. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia citujúc ustanovenia § 218 ods. 1 a 2 zákona, § 71 ods. 1 až 9 zákona a § 153 ods. 5 zákona argumentoval nasledovne: „Sociálna poisťovňa, ústredie na základe žiadosti o invalidný dôchodok, spísanej 6. decembra 2016, rozhodla rozhodnutím č. XXXX XXX XXXX X (správne má byť XXX XXX XXXX X, poznamenáva súd, čo považoval za zrejmú chybu vzniknutú pri písaní) zo dňa 21. decembra 2016, ktorým pánovi F. B. (ďalej len „účastník konania“) podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť účastníka konania o invalidný dôchodok zo dňa 6. decembra 2016 z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka, Rožňava zo dňa 6. decembra 2016 nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť účastníka konania bola posudkovým lekárom sociálneho poistenia určená na 15 %. Proti predmetnému rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie zo dňa 27. januára 2017, doručené Sociálnej poisťovni, ústredie dňa 30. januára 2017, v ktorom uvádza, že nesúhlasí s postupom posudkového lekára sociálneho poistenia pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Účastník konania uvádza, že utrpel 20. júna 2015 zlomeninu dolnej časti pľšťaly ľavého predkolenia s posunom kostených úlomkov so zlomeninou hornej časti ihlice s minimálnym posunom kostených úlomkov, zavinenou inou osobou, ktorá bola právoplatne odsúdená Okresným súdom v Rožňave - Trestný rozkaz Slovenskej republiky č. XT/X/XXXX-XXX zo dňa 12. januára 2016, ktorý účastník konania zároveň pripojil. Počas dlhotrvajúcej komplikovanej liečby, sa pridružili účastníkovi konania aj iné ochorenia, cervikobrachiálny syndróm, hypertenzia, limfostáza, psychické poruchy dg.

T. XX.X. Po roku liečby účastníka konania, bol vyhotovený znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 24. augusta 2016, súdnym znalcom pre základný odbor: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia: Chirurgia, Traumatológia, Ortopédia, ktorý účastník konania priložil k odvolaniu a žiada o invalidný dôchodok z dôvodu, lebo išlo o trestný čin ťažkého ublíženia na zdraví, jeho zdravotný stav nie je zlepšený a od úrazu nemá takmer žiadny príjem, nakoľko je poberateľom sociálnej dávky v hmotnej núdzi.“ Poukázal na to, že: „Výkon lekárskej posudkovej činnosti je podľa zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podmienený získaním odbornej spôsobilosti posudkového lekára, ktorý musí mať špecializáciu v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo alebo musí byť zaradený do špecializačného štúdia v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo. Z uvedeného vyplýva, že činnosť posudkových lekárov spočíva v náležitom objektívnom a nestrannom zistení a posúdení zdravotného stavu účastníka konania, a to na základe vyšetrenia účastníka konania, z doloženej zdravotnej dokumentácie, ako aj z lekárskeho správ a záverov odborných lekárov.“ Ďalej v rozhodnutí citujúc ust. § 71 ods. 1 až 9 a § 153 ods. 5 zákona konštatoval, že: „Na základe podaného odvolania bol zdravotný stav účastníka konania opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka, Rožňava dňa 8. februára 2017, ktorý zotrval na tom že zdravotný stav účastníka konania bol posúdený komplexne, zhodnotil odborné vyšetrenia a najmä traumatologické vyšetrenie zo dňa 24. novembra 2016 - O.. A. G. - traumatológ, ktorý konštatoval, že liečba účastníka konania je ukončená, komplikácie nie sú prítomné, a pretože nevyhovelo odvolaniu účastníka konania, predložil kompletný spisový materiál posudkovému lekárovi sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove. Pre posudzovanie zdravotného stavu účastníka konania posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove boli zohľadnené nasledovné lekárske nálezy: Vyšetrenie v rámci hospitalizácie Nemocnice s poliklinikou F. - traumatologické oddelenie zo dňa 2. apríla 2009, prepúšťacia správa z hospitalizácie na chirurgickom oddelení v F.Ž. od 19. februára 2014 do 21. februára 2014 - dňa 20. februára 2014 - odstránenie osteosyntetického materiálu, traumatologické vyšetrenia (dvakrát) - O.. H. Y. z toho istého dňa 20. júna 2015, zo dňa 22. júla 2015 a zo dňa 2. septembra 2015, traumatologické vyšetrenia zo dňa 30. júna 2015, zo dňa 12. novembra 2015 a zo dňa 24. novembra 2016, traumatologické vyšetrenie - O.. A. G. zo dňa 2. júla 2015, zo dňa 13. júla 2015, zo dňa 15. júla 2015, zo dňa 27. júla 2015, zo dňa 10. augusta 2015, 25. augusta 2015, 12. februára 2016, zo dňa 12. mája 2016 a zo dňa 25. júla 2016, FRO vyšetrenie zo dňa 4. novembra 2016 (L. O.), ortopedické vyšetrenia - O.. H. G. zo dňa 12. mája 2016 a zo dňa 27. septembra 2016, neurologické vyšetrenie - O.. G. zo dňa 7. februára 2016, EMG vyšetrenie - primár O.. N. zo dňa 8. februára 2016, kardiologické vyšetrenie - O.. B. zo dňa 18. augusta 2016, interné predoperačné vyšetrenie zo dňa 14. februára 2014, interné vyšetrenie - O.. R. B., zo dňa 7. februára 2016, USG vyšetrenie žilového systému na dolných končatinách - O.. L. C. zo dňa 13. júla 2015, psychiatrické vyšetrenie zo dňa 26. januára 2017, ako aj vlastné vyšetrenie posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Posudkový lekár sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove opätovne posúdil zdravotný stav účastníka konania dňa 20. októbra 2016 s nasledovným záverom: Účastník konania v roku 2009 utrpel nepracovný úraz - zlomeninu vonkajšieho členka ľavého predkolenia, riešená operačne, s odstránením osteosyntetického materiálu vo februári 2014. V júni 2015 u účastníka konania došlo pri napadnutí inou osobou k trieštivej zlomenine dolnej časti píšťaľy a hornej časti ihlice ľavého predkolenia a bola vykonaná osteosyntéza pomocou LCP dlahy a naloženia sadrovej dlahy na ľavé predkolenie. Účastník konania bol prepustený do ambulantnej starostlivosti s nutnou antitrombotickou liečbou s chôdzou bez zaťažovania operovanej končatiny (s 2 nemeckými barlami). Podľa traumatologického vyšetrenia účastníka konania mal zaťažovať postupne ľavú dolnú končatinu v auguste 2015 pri naložení opätku na sadru, neskôr s dvoma francúzskymi barlami. Vo februári 2016 sa traumatológ vyjadril o oneskorenom hojení, ale pri postupnej tvorbe kalusu, v dobrom osovom postavení oboch kostí predkolenia, bez neurocirkulačnej poruchy na ľavej dolnej končatine. V júli 2016 je už vytvorený pevný kalus na lomných líniiach a účastníkovi konania je doporučená plná záťaž - bez pomôcok. Podľa vyjadrenia traumatológa aj ortopéda je pohyblivosť ľavého členka aj ľavého kolena účastníka konania plná. Účastník konania bol vyšetrený aj neurológom pre subjektívne dokumentovanú slabosť v ľavej hornej končatine, elektromyografické vyšetrenie ľavej hornej končatiny účastníka konania bolo v norme, tiež RTG krčnej chrbtice v Sandbergovej projekcii bolo v medziach normy. Pre dokumentované pocity búšenia srdca bol účastník konania kompletno vyšetrený kardiologicky, bez nálezu závažnejšieho ochorenia. Účastník konania na posúdení zdravotného stavu 14. marca 2017 predložil psychiatrické vyšetrenie so záverom úzkostnej poruchy, ide o diagnózu patriacu do neurotických porúch, ktorá nemá vplyv na výšku miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nakoľko nenadobudla dlhodobu nepriaznivý charakter a tento druh ochorení

neznižuje pracovný potenciál. Posudkový lekár sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove dňa 14. marca 2017 účastníka konania vyšetril, zistil normálny nález na zhojenom ľavom predkolení, bez výraznejšieho (alebo len ľahkého) funkčného obmedzenia ľavého členka, čo zodpovedá zhodnoteniu podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a uvádza, že posudok posudkového lekára sociálneho poistenia vykonávajúceho lekársku posudkovú činnosť v Sociálnej poisťovni, pobočka Rožňava je správny a nemení ho, zároveň účastníkovi konania podrobne vysvetlil podmienky posudzovania zdravotného stavu na žiadosť o invalidný dôchodok. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie účastníka konania určil - Zlomenina oboch kostí predkolenia s posunom úlomkov, riešená operačne, s dlhodobou liečbou pre oneskorené hojenie, bez narušenia lokomócie, podľa kapitoly XV, oddielu G, položky 53, písmena a) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 15 % (z rozpätia 10 % - 20 %) a za iné zdravotné postihnutie percentuálnu mieru účastníkovi konania posudkový lekár sociálneho poistenia nezvýšil. V odvolacom konaní, po opätovnom posúdení zdravotného stavu účastníka konania, podľa predložených lekárskejších správ a diagnostických záverov odborných lekárov, ako aj vlastného vyšetrenia, posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove vyhodnotil zdravotný stav účastníka konania a celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určil naďalej na 15 %, preto účastník konania nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.“ Preto žalovaný uzavrel svoje rozhodnutie takto: „Pretože účastník konania nie je invalidný, o nároku účastníka konania na invalidný dôchodok bolo napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21. decembra 2016 rozhodnuté v súlade s § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Účastník konania v odvolacom konaní nepredložil dôkazy, ktorými by spochybnil správnosť posúdenia jeho zdravotného stavu a následného rozhodnutia o jeho nároku na invalidný dôchodok. Na základe vyššie uvedených skutočností generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán podľa § 196 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. zhodnotil dôkazy nachádzajúce sa v spisovej dokumentácii účastníka konania a dospel k záveru, že odvolanie účastníka konania nie je dôvodné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.“ Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 11.04.2017.

2. Včas podanou žalobou, podanou osobne na súde dňa 09.06.2017, sa žalobca domáhal zrušenia žalovaného rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe žalobca namietal: „Proti tomuto rozhodnutiu podávam v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok, nakoľko žalovanou vykonané dokazovanie považujem za nedostatočné, vykonávané v rozpore so zákonom, posúdenie zdravotného stavu považujem za neúplné a nesprávne, v dôsledku čoho považujem za nesprávnu i stanovenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, záver posudku o neexistencii invalidity a taktiež rozhodnutie žalovanej o odňatí invalidného dôchodku považujem za nespreskúmateľné.“ Žalobca ďalej citujúc ust. § 153 ods. 8 vety prvej, § 195 ods. 1 a 3, § 196 ods. 1, 3, 6 a 7 zákona namietal, že: „Znalecký posudok O.. U. vôbec nebol zohľadnený a posudkový lekár žalovanej v posudku sa žiadnym spôsobom nezaoberal so zdravotnou dokumentáciou žalobcu a s odborným vyjadrením ošetrojúceho všeobecného lekára, pričom jeho vyjadrenie vzhľadom na skutočnosť, že má nesporne najlepšiu komplexný prehľad o zdravotnom stave pacienta, teda nielen o dominujúcom zdravotnom postihnutí, ale i iných zdravotných postihnutiach, majúcich rôznu kauzálny vzťah k základnému ochoreniu a vplyve ktorý tento komplex ochorenia má na pacienta. Uvedený postup posudkového lekára žalovanej je v rozpore s princípmi dokazovania ustanovenými v Zákone o sociálnom poistení a takisto v rozpore s názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý v konaní pod spis. zn. 1So 59/2002 judikoval, že posudková komisia sociálneho zabezpečenia sa musí vysporiadať so všetkými odbornými závermi o zdravotnom stave účastníka, aj keď ich prípadne zaujali ošetrojúci lekári, ktorí invaliditu neposudzujú a úplným a vyčerpávajúcim spôsobom musí súdu vysvetliť, z akého dôvodu nemožno záver iného lekára zohľadniť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považujem vykonané dokazovanie za nedostatočné, neobjektívne, vykonané v rozpore so zákonom spôsobom charakterizujúcim inkvizíčné konanie, t. j. tendenčne, jednostranne a účelovo zhromažďujúc a hodnotiac výlučne dôkazy svedčiacie v neprospech žalobcu (v konaní, v ktorom platí vyšetrovacia procesná zásada a teda povinnosť vykonávať dokazovanie aj o skutočnostiach v prospech žalobcu a to aj ak žalobca takéto dôkazy nenavrhol), ktoré dokazovanie je nespôsobilé byť podkladom pre zákonné rozhodnutie odporkyne, pričom takto vykonané dokazovanie považujem za zásadnú vadu celého konania odôvodňujúcu zrušenie rozhodnutia z neho vychádzajúceho.“ Žalobca ďalej poukazujúc na ust. § 71 ods. 1, 2, 5, 6 a 8 zákona uviedol, že: „K samotným záverom posudkového lekára žalovanej a teda i odôvodneniu napadnutého rozhodnutia

žalovanej v časti stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ďalej namietam: Na priznanie invalidného dôchodku postačuje existencia právoplatného trestného rozkazu a znalecký posudok - O.. U.. Pri vypracovaní znaleckého posudku bola prítomná komisia zložená z O.. W., ktorá nepredložila žalovanej trestný rozkaz ani znalecký posudok O.. U., poslal iba snímok RTG z roku 2009. Až po podanom odvolaní žalobcom boli doložené všetky dokumenty aj to žalobcom. Posúdenie posudkového lekára bolo jediným a výlučným podkladom pre rozhodnutie žalovaného o zamietnutí invalidného dôchodku, pričom nadradenosť záverov posudkových orgánov nad inými dôkazmi o zdravotnom stave nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Zákona o sociálnom poistení (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1 So 10/2005). Blanketárne vyhotovenie rozhodnutia žalovanej s odkazom len na posudok posudkového lekára ako jediný podklad pre rozhodnutie je už len logickým zavŕšením konania, v ktorom zo strany žalovanej dochádzalo k viacerým flagrantly porušeniam procesných princípov administratívneho konania a práv žalobcu ako účastníka tohto konania. Uvedené nie je možné hodnotiť inak, než že výlučne len na základe jedinej hodnotiacej vety posudkového lekára ako zamestnanca žalovanej došlo k výraznému negatívnejmu zásahu do sociálnych práv žalobcu vo forme odňatia dávky podmienená nepriaznivým zdravotným stavom, čo je v rozpore so základnými právnymi a sociálnymi princípmi v demokratickom štáte. Vo vzťahu k významu rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku judikatúra už viackrát dôrazne uviedla, že je rozhodnutím významne zasahujúcim do sociálnych práv nadobúdateľa dávky (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3 So 238/2004). V dôsledku uvedeného považujem napadnuté rozhodnutie za neodôvodnené (s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu spis. zn. 4So 226/04, podľa ktorého nedostatok dôvodov neznamena len absolútny nedostatok odôvodnenia, ale zahŕňa aj prípady, keď pre dané rozhodnutie nebol dostatok dôvodov), čo činí návrhom napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľným. Vzhľadom na 1/ komplikácie základného ochorenia popisované v kapitole XV, oddielu G, položky 53, písmena a) prílohy č. 4 k Zákona o sociálnom poistení, kde je uvádzaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 - 70 %, 2/ skutočnosť, že v priebehu ochorenia sa v minulosti vyskytli i ďalšie komplikácie uvedené v kapitole XV, oddielu G, položky 53, písmena b) s porušenou funkciou pohybu v končatine 3/ skutočnosť, že v jednotlivých štádiách uvedené komplikácie nemusia byť splnené všetky kumulatívne, ale stačí splnenie len niektorých z nich, 4/ ďalšie zdravotné postihnutia majúce kauzálny vzťah so základným ochorením a to vo forme jeho komplikácií alebo nežiaducich vedľajších účinkov medikamentózne a chirurgickej terapie žiadam o prehodnotenie zdravotného stavu a zaradenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia do oddielu G, položky 53, písm. b), kapitoly XV prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení - s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne 30-40% a jej prípadné následné navýšenie pre ostatné uvádzané zdravotné problémy.“

3. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 12.07.2017, v ktorom uviedol: „V odvolacom konaní bolo lekáskymi správami preukázané, že žalobca v roku 2009 utrpel nepracovný úraz - zlomeninu vonkajšieho členka ľavého predkolenia, ktorá bola riešená operačne, s odstránením osteosyntetického materiálu vo februári 2014. V júni 2015 u žalobcu došlo pri napadnutí inou osobou k trieštivej zlomenine dolnej časti píšťaly a hornej časti ihlice ľavého predkolenia, bola vykonaná osteosyntéza pomocou LCP dlahy a naloženie sadrovej dlahy na ľavé predkolenie. Žalobca bol prepustený do ambulantnej starostlivosti s nutnou antitrombotickou liečbou s chôdzou bez zaťažovania operovanej končatiny, (s dvomi nemeckými barlami). Podľa traumatologického vyšetrenia žalobca mal zaťažovať postupne ľavú dolnú končatinu v auguste 2015 pri naložení opätku na sadru, neskôr s dvoma francúzskymi barlami. Vo februári 2016 sa traumatológ vyjadril o oneskorenom hojení, ale pri postupnej tvorbe kalusu, v dobrom osovom postavení oboch kostí predkolenia, bez neurocirkulačnej poruchy na ľavej dolnej končatine. V júli 2016 je už vytvorený pevný kalus na lomných líniách a žalobcovi je doporučená plná záťaž - bez pomôcok. Podľa vyjadrenia traumatológa, aj ortopéda je pohyblivosť ľavého členka aj ľavého kolena žalobcu plná. Žalobca bol vyšetrený aj neurológom pre subjektívne dokumentovanú slabosť v ľavej hornej končatine, elektromyografické vyšetrenie ľavej hornej končatiny žalobcu bolo v norme, tiež RTG vyšetrenie krčnej chrbtice v Sandbergovej projekcii bolo v medziach normy. Pre dokumentované pocity búšenia srdca bol žalobca kompletne vyšetrený kardiologicky, bez nálezů závažnejšieho ochorenia. Žalobca na posúdení zdravotného stavu posudkovým lekárom sociálneho poistenia ústredia dňa 14. marca 2017 predložil psychiatrické vyšetrenie so záverom úzkostnej poruchy, ide o diagnózu patriacu do neurotických porúch, ktorá nemá vplyv na výšku miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nakoľko nenadobudla dlhodobu nepriaznivý charakter a tento druh ochorenia neznižuje pracovný potenciál. Posudkový lekár sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove dňa 14. marca 2017 žalobcu vyšetřil, zistil normálny nález na zhojenom ľavom predkolení, bez výraznejšieho (alebo len ľahkého) funkčného obmedzenia ľavého členka, čo zodpovedá zhodnoteniu podľa zákona o

sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a uviedol, že posudok posudkového lekára sociálneho poistenia vykonávajúceho lekársku posudkovú činnosť v Sociálnej poisťovni, pobočka, Rožňava je správny a nemení ho, zároveň žalobcovi podrobne vysvetlil podmienky posudzovania zdravotného stavu na žiadosť o invalidný dôchodok. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove určil - Zlomenina oboch kostí predkolenia s posunom úlomkov, riešená operačne, s dlhodobou liečbou pre oneskorené hojenie, bez narušenia lokomócie, podľa kapitoly XV, oddielu G, položky 53, písmena a) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 15 % (z rozpätia 10 % - 20 %) a za iné zdravotné postihnutie percentuálnu mieru žalobcovi posudkový lekár sociálneho poistenia neurčil. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidným, získal počet rokov dôchodkového poistenia, uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok, alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok. V odvolacom konaní, po opätovnom posúdení zdravotného stavu žalobcu podľa predložených lekárskejších správ a diagnostických záverov odborných lekárov, ako aj vlastného vyšetrenia, posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Prešove vyhodnotil zdravotný stav žalobcu a celkovú mieru jeho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určil naďalej na 15 %, a preto žalobca nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z dôvodu, že žalobca nebol uznaný invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, nespĺňa zákonné podmienky pre priznanie invalidného dôchodku v súlade s § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. Skutkový stav žalobcu bol objektívne zistený, neboli diskrepancie medzi závermi odborných vyšetrení a ich posúdením posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Po opakovanom posúdení zdravotného stavu žalobcu posudkoví lekári sociálneho poistenia nezistili takú zmenu v zdravotnom stave, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného posudku. Žalobca v správnej žalobe namietá, že na priznanie invalidného dôchodku postačuje existencia právoplatného trestného rozkazu a znalecký posudok. Námitka žalobcu je nedôvodná s poukázaním na ustanovenie § 153 zákona 461/2003 Z. z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že posudzovanie zdravotného stavu na účely invalidity vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia za osobnej účasti poistenca. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody žalovaná uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva a žiada, aby krajský súd podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná zároveň uvádza, že žiada správny súd, aby vo veci nariadil pojednávanie.“

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 11.10.2017, v ktorom uviedol: „Žalovaná strana mylne uvádza, že úraz žalobcu v roku 2009 (zlomenina vonkajšieho členka ľavého predkolenia) mal súvis a dopad s napadnutím žalobcu inou osobou v júni 2015 (trieštivá zlomenina píšťaly a ihlice), ktorý zanechal trvalé následky. Posudkový lekár žalovanej mylne uviedol, že bola vykonaná reoperácia. Posudkový lekár žalovanej svoj posudok na žalobcu vo veci celkovej miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vypracoval na základe nepresných podkladov a to lekárskej správy z roku 2009, ktorá vôbec nemala súvis s prejednávanou vecou. Žalovaná opomenula a nebrala do úvahy znalecký posudok O.. U.! Naviac úraz žalobcu, ktorý vznikol v roku 2015 bol spôsobený trestným činom (viď spis OS Rožňava, spis. zn. 1T/1/2015), súčasťou ktorého je znalecký posudok od O.. C., v ktorom je presne popísané rozsah poškodenia píšťaly a ihlice dolnej ľavej končatiny pod kolenom, v dôsledku ktorého mal žalobca zhoršenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Posudkový lekár žalovanej mylne tvrdil, že sa jednalo o reoperáciu ľavého členka keďže v roku 2009 bol postihnutý ľavý členok žalobcu a v roku 2015 píšťala a ihlica ľavej nohy pod kolenom, čo sú dve diametrálne odlišné veci!!!! O reoperáciu sa nemohlo vôbec jednať! Žalobca poukazuje na dôkazy, ktoré sú v predmetnom spise/spisoch. Posudkový lekár žalovanej O.. W. rozhodol len na podklade lekárskej správy O.. G., ktorá predčasne ukončila liečbu, čo bolo na ujmu žalobcu, o čom svedčia následné lekárske správy ortopéda a znalca O.. U.Á. a traumatológa O.. Y.!!! Naviac žalobca žiadal priznať invalidný dôchodok od roku 2015 a nie od roku 2009. Lekárska správa od O.. Y. z októbra 2017 poukazuje na to, že v prípade žalobcu došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia úrazom spôsobeným inou osobou a zdravotný stav žalobcu sa vôbec nezlepšil a nezlepšuje!!! Naviac v lekárskej správe od O.. U. z januára 2017 poukazuje na trvalosť následkov poškodenia ľavej dolnej končatiny. Podľa vyjadrenia lekára, ktorý vypracoval lekársky posudok zranenia na žalobcovi zanechali trvalé následky. Vzhľadom na trvalé následky má obmedzené možnosti dlhodobého státia, statickú a dynamickú záťaž

organizmu, obmedzené pracovné uplatnenia. Samotný žalobca uviedol, že kvôli utrpenému úrazu nemôže nastúpiť do zamestnania, je obmedzený vo vykonávaní športových aktivít a v súvislosti s úrazom sa mu pridružili ďalšie zdravotné problémy psychického rázu a kardiologické problémy. Žalobca vidí sťaženie spoločenského uplatnenia predovšetkým v tom, že bol v dôsledku poškodenia zdravia, ktoré mu spôsobil žalovaný vyradený zo zabehnutého života, ktorý viedol ako zdravý človek. Život žalobcu sa v produktívnom veku zásadne zmenil, keď stratil možnosť pracovať v profesii, ktorú si vybral. V dôsledku trvalých následkov spôsobených zranením v roku 2015 inou osobou je žalobca obmedzený na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote. Poškodenie zdravia žalobcovi sťažuje, ba dokonca priamo znemožňuje výkon či voľbu povolania. Poškodenie na zdraví zanechalo na žalobcovi preukázateľne nepriaznivé následky pre jeho ďalší život a pre uspokojovanie jeho životných, ale aj spoločenských potrieb. V prípade žalobcu sa nejedná o dočasný charakter, ale ide o následky trvalého charakteru. O zlom psychickom stave žalobcu, ktorý má príčinnú súvislosť s úrazom z roku 2015 spôsobeným trestným činom poukazuje Správa z psychologického vyšetrenia od O.. U. a aj prepúšťacia správa od O.. B., v ktorej je jednoznačne uvedené, že sa žalobca po úraze v roku 2015 nedokáže normálne zaradiť do pracovného života! Žalobca prikladá lekárske správy od O.. G. za posledných 9 mesiacov, ktoré poukazujú, že sa stav neustále zhoršuje!!! Žalovaná sa mylne domnieva, že pohyblivosť ľavého členka a podkolenia žalobcu plná! Žalobcov stav dolnej ľavej končatiny sa vôbec nezlepšuje, ba práve naopak zhoršuje sa. Žalobca poukazuje preto na lekárske správy od O.. Y. a od O.. U., ktoré žalobca dokladá. Žalovaná teda rozhodla na neúplných podkladoch a nebrala do úvahy objektívny zdravotný stav žalobcu. Skutkový stav teda nebol objektívne zistený. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca trvá na podanej žalobe.“

5. Súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovení § 199 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“) a po vypočutí účastníkov konania, po oboznámení sa s obsahom žaloby žalobcu, vyjadreniami účastníkov konania a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu a zdravotnej dokumentácie žalobcu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

6. Na pojednávaní súdu právny zástupca žalobcu predniesol žalobu, pričom uviedol:

„My trváme na našej podanej žalobe v plnom rozsahu, upriamujeme pozornosť, že vyjadrenie zo dňa 05.10.2017, doručené súdu dňa 11.10.2017, v ktorom je jednoznačne preukázané, že žalovaná vydala svoje rozhodnutie na zlom podklade, neakceptovala súdnoznalecký posudok O.. U., opomenula zohľadniť fakt posudkového lekára O.. C., ktorý vlastne vyplýva z trestného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 1T/1/2015, v ktorom je presne popísaný rozsah poškodenia píšťaľy ľavej dolnej končatiny pod kolenom, v dôsledku ktorého mal žalobca zhoršenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Aj vzhľadom na koncentračnú zásadu napriek tomu poukazujeme na lekárske správy, ktoré boli vypracované od roku 2015 až do augusta 2017 nezávislými posudkovými lekármi z oblasti chirurgie, traumatológie a psychiatrie, ktoré jednoznačne poukazujú na to, že stav žalobcu sa nieže zlepšil, ale že sa permanentne zhoršuje. Žalobca nie je schopný vykonávať zárobkovú činnosť a v podstate sú splnené všetky predpoklady, aby bol priznaný invalidný dôchodok. Ďakujem.“

7. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní súdu uviedla:

„Ja sa stotožňujem s obsahom písomného vyjadrenia žalovaného v danej veci zo dňa 12.07.2017, kde sa podrobne uvádza, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený opakovane komplexne a vo veci konajúci posudkoví lekári dospeli k záveru, že jeho zdravotný stav nezodpovedá invalidite, pretože nemá mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %. Preto navrhujeme, aby súd žalobu zamietol.“

8. Podľa ust. 135 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“) na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidným, získal počet rokov dôchodkového poistenia, uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok, alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa ust. § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Podľa ust. § 71 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa ust. § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Podľa ust. § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa ust. § 71 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nespočítavajú.

Podľa ust. § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 310/2006 Z.z. určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za rozhodujúce zdravotné postihnutie možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pre určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

Podľa ust. § 71 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z., ak v prílohe č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. nie je uvedené zdravotné postihnutie, ktoré je príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, určí sa miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa takého zdravotného postihnutia uvedeného v tejto prílohe, ktoré je s jeho funkčným dopadom najviac porovnateľné.

Podľa ust. § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. lekársku posudkovú činnosť pri výkone dôchodkového poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia.

9. Rozhodnou otázkou v danom prípade bolo posúdenie, či žalovaný správne vyhodnotil lekárske posudky posudkových lekárov týkajúce sa zdravotného stavu žalobcu a či teda žalobca splnil podmienku vzniku nároku na invalidný dôchodok, ktorou je invalidita poistenca.

10. Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok je podľa vyššie citovaného ust. § 70 ods. 1 zákona invalidita poistenca, za ktorého sa považuje v zmysle ust. § 71 ods. 1 zákona poistenec, ktorý má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

11. Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako 1 rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje v zmysle vyššie citovaného ust. § 71 ods. 3 zákona. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 k zákonu a určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa § 71 ods. 6 zákona možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

12. Z uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dlhodobo, nielen prechodne, podľa poznatkov lekárskej vedy spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40 %.

13. Podľa názoru súdu z lekárskeho nálezov, ktoré žalovaný vymenoval v žalovanom rozhodnutí a ktoré korešponujú s posudkovou zdravotnou dokumentáciou žalobcu, nevyplýva, že by zdravotné postihnutie žalobcu zodpovedalo vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako táto bola stanovená prvostupňovým, tak aj druhostupňovým posudkovým lekárom. Pretože posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok, pokiaľ posudok spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a vysporiada sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako to bolo jednoznačne posúdené posudkovými lekármi v predmetnom preskúmanom prípade žalobcu. Takýto posudok býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Posudzovanie zdravotného stavu žalobcom uvedené v jeho podaniach je subjektívne a neodborné, a preto ho súd nemôže akceptovať.

14. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že zdravotný stav žalobcu bol hodnotený na základe jeho žiadosti o invalidný dôchodok dňa 06.12.2016, z ktorého záveru posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava vyplýva záver, že žalobca nie je invalidný podľa ust. § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobcu bola posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava určená na 15 %.

15. Na základe podaného odvolania bol zdravotný stav žalobcu opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava dňa 08.02.2017, pričom tento zotrval na svojom posudku zo dňa 06.12.2016 a predložil zdravotnú dokumentáciu žalobcu druhostupňovému posudkovému lekárovi Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Prešove.

16. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Prešove dňa 14.03.2017 žalobcu vyšetril, zistil u neho normálny nález na zhojenom ľavom predkolení, bez výraznejšieho alebo len ľahkého funkčného obmedzenia ľavého členka, čo zodpovedá zhodnoteniu podľa zákona a konštatoval, že posudok posudkového lekára sociálneho poistenia vykonávajúceho lekársku posudkovú činnosť Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava je správny a nemení ho. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu určil zlomeninu oboch kostí predkolenia s posunom úlomkov, ktorá bola riešená operačne s jej dlhodobou liečbou pre oneskorené hojenie, bez narušenia lokomócie podľa kapitoly XV, oddielu G, položky 53, písm. a) prílohy č. 4 k zákonu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 15% a za iné zdravotné postihnutie percentuálnu mieru žalobcovi nezvýšil. Preto vo výrokovej časti svojho posudku uzavrel, že žalobca nie je invalidný podľa ust. § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

17. Pokiaľ žalobca namietal v žalobe, ako aj vo svojich vyjadreniach a taktiež na pojednávaní súdu, že v správnom konaní nebol vôbec zohľadnený znalecký posudok O. U., pričom tento posudok žalobca ani neidentifikoval, ale z obsahu spisovej dokumentácie žalovaného vyplýva, že zrejme mal na mysli znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný vo veci náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, tak súd k tejto žalobnej námietke uvádza, že ako to vyplýva z predmetného znaleckého posudku, tento posudok bol vypracovaný pre iné účely ako pre účely invalidity, konkrétne pre účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu, a preto súd túto námietku žalobcu považuje za právne irelevantnú.

18. Tvrdenie žalobcu, že na priznanie invalidného dôchodku postačuje existencia právoplatného trestného rozkazu a znalecký posudok O.. U., je vzhľadom na vyššie v predchádzajúcom bode uvedené právne bezvýznamné.

19. Tvrdenie žalobcu v žalobe, ako aj v jeho vyjadreniach a prednese na pojednávaní súdu, že rozhodnutie je neodôvodnené súd uvádza, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi námietkami, ktoré žalobca uviedol v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a má preto za to, že žalovaný objasnil skutkový, ako aj právny základ rozhodnutia dostatočne, vychádzajúc z jednoznačných posudkových záverov posudkových lekárov prvého a druhého stupňa. Žalovaný dal žalobcovi odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, pričom tieto závery dostatočným spôsobom odôvodnil. Skutočnosť, že žalobca sa s rozhodnutím žalovaného nestotožňuje, že ho pokladá za neodôvodnené, samo o sebe nemôže viesť k záveru, že toto rozhodnutie je nezákonné.

20. K námietke žalobcu spočívajúcej v jeho tvrdení o význame rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3So/238/2004 a sp.zn. 4So/226/2004 súd uvádza, že v danom preskúmanom prípade nešlo o odňatie invalidného dôchodku, ale o nepriznanie invalidného dôchodku žalobcovi, preto aj táto námietka žalobcu je nedôvodná.

21. K námietke žalobcu, že mal byť posúdený podľa kapitoly XV, oddielu G, položky 53, písm. b) prílohy č. 4 k zákonu súd uvádza, že hodnotenie zdravotného stavu nie je na žalobcovi, ale na posudkovom lekárovi, ktorého na posúdenie zdravotného stavu žalobcu určuje sám zákon (§ 153 ods. 5 zákona a bod 14 až 16 tohto rozsudku). Preto aj táto námietka žalobcu bola súdom vyhodnotená ako nedôvodná.

22. Pokiaľ žalobca v žalobe naznačuje navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu, tak všetky vo veci podané posudky ako prvostupňového, tak aj druhostupňového posudkového lekára jednoznačne konšatovali, že pre navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre ostatné zdravotné postihnutia žalobcu okrem rozhodujúceho zdravotného postihnutia nebol dôvod.

23. K námietke žalobcu, ktorý poukazuje na novšie odborné lekárske správy - prepúšťacia správa od O.. B.G. z 30.08.2017, správa zo psychologického vyšetrenia od O.. U. zo dňa 25.08.2017, tak súd uvádza, že vzhľadom na vyššie citované ust. § 135 ods. 1 SSP táto námietka žalobcu je bezpredmetná.

24. Pre úplnosť súd len uvádza, že pokiaľ sa žalobca domnieva, že na základe novších odborných výsledkov lekárskeho vyšetrení mu vznikne nárok na invalidný dôchodok, môže si podať novú žiadosť o invalidný dôchodok a k tejto žiadosti pripojiť novšie výsledky odborných lekárskeho vyšetrení.

25. Preto z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu podľa ust. § 190 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

26. Žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania súd právo na náhradu trov konania nepriznáva a žalovaný si právo na náhradu trov konania neuplatnil, preto súd vo výroku svojho rozsudku vyriekol, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva (§ 167 ods. 1 SSP, § 168 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom

rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyhovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.